

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАС

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Глас“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.

Молиме всички наши абонати да бѣждатъ добри и платятъ абонамента си за настоящата 1898. Още повече молиме онѣзи отъ нашитѣ абонати, които ни дължатъ още отъ миналата 1897, защото печатара не иска безъ пари да печати вѣстника ни. Мислиме, че ние сме въ правото да искаме онова, което ни се слѣдва, защото въ продължение на толкова години сме били най редовни въ издаването.

ТЕЛЕГРАММИ

Цариградъ 7/4. По косвенъ пътъ. Секретаря на палата Илдъзъ Джеватъ Бей, който днесъ трѣгва за Петербургъ и който носи подаръци за царя, състоящи се отъ тютюнъ и скъпоценни порцеланни вази изработени въ императорската фабрика, както и едно саморъчно писмо отъ Султана нѣмалъ, както увѣрватъ въ тукашнитѣ Руски кръгове никаква политическа миссия: Марковъ Български прѣдставител прѣдсгави на ново вчера въ Илдъза увѣрениа за лоялното поведение на България, той прибави, че военнитѣ мѣрки, които България намира за нужно да вземе, нѣматъ друга цѣль освенъ да се запази Българската граница не нарушена.

Атина с. д. Официално се извести на правителството, че испразнуването на Тесалия ще почне на 11/23 того.

Вашингтонъ с. д. Увѣрватъ, че има пригответъ законопроектъ който туря 200,000 души въ расположение на прѣдседателя на републиката Макъ Кинлей. Резолюциитѣ ще бѣждатъ подписани отъ Г. Макъ Кинлей само тогава, когато ултиматума прѣдначенъ за Испания ще бѣде готовъ. Макъ Кинлей е наклоненъ да се даде на Испавия единъ срокъ отъ 2—3 дена, за да се съобрази Тя съ ултиматума. Военното министерство рѣши да се повикатъ подъ знамената 80,000 души.

Мадридъ с. д. Споредъ В. Jmpresial. Троното слово казва, че Испания положи всѣкитѣ усилия, за да се запази мирътъ. Словото апелира къмъ Испанския народъ за да спаси отечеството да защити честта и целостта на народа.

Българъ с. д. Вслѣдствие на стѣлкновения на въскресение Христово между Сърби и Българи, Екзархисти относително черквата въ Куманово, турскитѣ войски се намѣсиха, тридесетъ сѣрби бидоха ранени. Скопския Мютесарифъ обѣща да вземе мѣрки за да се удовлетворятъ Сърбитѣ. Една анкетна комиссия се испрати въ Куманово.

Цетина с. д. На поздравителната тел.грама отъ Князь Никола до царя по случай свѣтлитѣ Великденски празници царя отговори: искренно поздравлявамъ Ваше Височество съ този великъ празникъ като съмъ увѣренъ, че испратения подаръкъ ще уякчи повече свърскаитѣ, които съединяватъ двата Братски Народа.

Цариградъ с. д. По косвенъ, Пътъ по случай Иденскитѣ празници Н. Блаженство Българ. Екзархъ Иосифъ получи поздрав. телегр. отъ Н. Ц. В. Князътъ, както и отъ частни лица изъ България и Македония, Числото надминава 600.

Цариградъ с. д. Вслѣдствие оплакванията на Българитѣ въ Куманово, мѣстната власть испрати единъ баталионъ войска да се пази тамкашната Българ. църква. Благодарение на тая мѣрка Българитѣ на въскресение Христово можаха да отслужатъ Божествена литургия въ народния си храмъ. Вслѣдствие направенитѣ отъ страна на Сърбия, прѣдъ В. Порта постѣпки, Албанския главатаръ Кадри, който се обвинява въ убийството на двата жандари въ послѣдното нарушение на сѣрбската граница, биде доведенъ въ Скопие, гдѣто ще бѣде съденъ.

Цариградъ 8 Априль (по косвенъ пътъ) посланицитѣ на великитѣ сили имаха вчера събрание и днесъ отправиха до В. Порта една колективна нота, съ която искатъ щото В. Порта да даде на властитѣ въ гр. Джеда (черв. море) нуждни наставления за строгото пазене мѣрките, гласувани отъ международния санитаренъ съвѣтъ за изолиране пристанището Джеда, гдѣто чумата върлува, както и другитѣ населени мѣста, гдѣто епидемията може да се распространи. Търговски телеграми **Марселлия 8/4** Мѣсни жита 121 Царевича 10.70. **Букурещъ.** Непалеонъ зл. фр. 20.02 последенъ частъ.

Вашингтонъ 9 Априль. Официално се известява, че съединенитѣ щати въ случай на война нѣма да си служатъ съ корсарски кораби за прѣследване непри-

ятелскитѣ търговски параходи. Испанския прѣдставителъ г-нъ Бернабе напусти Вашингтонъ снощи. Камарата гласува единъ законопроектъ който разрѣшава на прѣдседателя на републиката да повика подъ знамената доброволцитѣ.

Мадридъ с. д. Американския прѣдставителъ г-нъ Woodford получи оригиналния текстъ на ултиматума, който той ще връчи днесъ на Испанското правителство.

Виена 8/4. (Камарата на депутатитѣ) Министръ прѣдсѣдатель Г-нъ Графъ Туиъ заяви, че разноскаитѣ по Австро-Унгарската експедиция въ Критъ нѣма да надминатъ нѣколко стотини хиляди фюринти, депутатската камара започна дебати си за отдаване подъ съдъ бившия министръ-прѣдсѣдатель Г-нъ Графъ Бадени вслѣдствие инцидентитѣ прѣзъ послѣдната сесия.

Мадридъ с. д. Днесъ стана тържественото отворяние на двѣтъ Камари (Кортеси) Кралицата регентка прочете троното слово, което гласи: Ако би правителството на съединенитѣ щати да се води отъ краинитѣ елементи, неговитѣ заплашвания и доказания, които сега посрѣщамъ съ равнодушие ще се обърнатъ не търпиа провокация, която за защитата на народното достоинство, ще принуди нашето правителство да скъса сношението си съ Вашингтонското. — Троното слово загадна и за положението въ Филипинскитѣ острови. Камаритѣ ще се констатиратъ немедленно.

Вашингтонъ с. д. Прѣдсѣдателя Г-нъ Макъ Кингей подписа резолюциитѣ гласувани отъ Конгреса. Прѣписъ отъ *Ултиматума* се връчи на Испанския посланикъ, който, въ отговоръ, поиска паспортиитѣ си, срокътъ даденъ на Испания, за да отговори на *Ултиматума* се свършиа въ събота срѣдъ нощъ. Испанския посланикъ Г-нъ Бернабе и персоналтѣ на легацията ще напустятъ Вашингтонъ тази вечеръ часа по 7. Американския въ Мадридъ посланикъ Г-нъ Woodford не е още получилъ наставления да напустне Мадридъ: вѣроятно ще стои до събота за да даде на Испания годенъ случай да отговори на *Ултиматума*.

Мадридъ 9 Априль. Министерския съвѣтъ се събра подъ прѣдсѣдательството на кралицата регентка. М-ръ прѣдседателя Г. Сагаста изложи сегашното положение на работитѣ, което не е каза той, освѣтъ военно положение, той съобщи на свѣта, че г-нъ Вернебе напустиа вече Вашингтонъ и че е съобщено на американския прѣдставителъ Г. Woodford да не представя никаква нота, тѣй като ще бѣде излишно. Английски посланикъ съобщи на м-ра Вьшии, работи *guilt*, че е натоваренъ съ водение на дѣлата на американското посолство Г. Woodford напустиа Мадридъ привечеръ по срѣдъ виковетѣ на публиката. „Да живѣе Испания, да живѣе войската, да живѣе морината“. Никакъвъ инцидентъ. Сенатътъ прие съ акламация едно предложение, което обѣщава на правителството съдѣйствието на сенатътъ, за да се спаси достоинството на Испания Републиканския сенаторъ Гонзалезъ заяви прѣдъ опасността, която зплашва отечеството, че всѣкитѣ партии сж готови единодушно да поднесатъ безусловното си съдѣйствие. М-ръ Gullan благодари отъ името на народното правителство.

Вашингтонъ с. д. Една официална нота съобщава скъсването на дипломатическитѣ сношения. Правителството адресира на V. Woodford една депеша въ която му казва, че, ако до събота пладне не получи единъ напълно удовлетворителенъ отговоръ на ултиматума прѣдседателя безъ друго известие ще употреби всѣкитѣ нуждни мѣрки на основание дадената му отъ конгреса власть.

Ню Йоркъ с. д. Атлантическата ескадра да блакира немедленно пристанището Хавана (куба) споредъ в. now iork Herald испанската флота, която бѣше събрана въ островитѣ Cap. Wert трѣгна за неизвѣстно мѣстоназначение.

Политическо положение на Свѣта.

Мюнхенеръ Найесте Нахрихтенъ

9 Априлий 1898 год.

Настѣпающитѣ Пасхални наблюдения не искатъ този пътъ, спорѣдъ практикующитѣ се отъ толкосъ години празнични статии, да тектъ толкосъ готово, услужливи изъ перото ни съ една балзамическа широчина, както това ставаше прѣзъ прѣминалитѣ години.

Разбужданието на пролѣтътъ и пасхалното душевно расположение на чловѣчеството, което се освободи току що отъ развързаннитѣ зимни

вериги, трѣбвало би да му припомнятъ завръщанието на древния, златенъ вѣкъ, когато *Сатурнъ* царуваше още миренъ надъ едни неразвалени отъ алчностъ и жедностъ къмъ крамоливостремителни стѣлкновения; обаче, за жалостъ, прѣзъ тая година не царува вече миролюбивия Сатурнъ, врѣмето стои подъ сигналътъ на ожесточено — начумеренъ *Арей* (Марсъ, богъ на войната), който чини се, че е достигналъ до този прѣдѣлъ, за да залови пакъ юзитѣ на кръвавото си царуване.

Да допустнемъ, че въ дания моментъ, като изложилъ писмено мислитѣ си, да се счита за вѣроятно, че заплашителнитѣ прѣпятствия, които угрожаватъ всемирния миръ, ще се отстранятъ този пътъ, посрѣдствомъ едно мирно изравнение на народнитѣ интереси. Обаче, всѣкий далновидний политикъ не трѣбва да се прѣдаде легкомисленно на едни фатални иллюзий, за да извлѣче отъ настоящето положение едни успокоителни заключения за едно бѣждше мирно разрѣшение на съществуващитѣ жгучоспорни политически въпроси.

Заплашителното стѣлкновение помѣжду Испания и Сѣверо-Американската Уния може още да се избѣгва, може още да му се приложи единъ кърпежъ отъ онзи начинъ, въ възстановление на който дипломацията е придобила постъпенно една известна рутина, безъ да пристигне къмъ цѣльта си, освѣтъ едно отсрочване на едни неизбѣжни стѣлкновения. — Необходими неразбирателства, спорѣдъ свѣтския — исторически вървежъ, не сж били никога попрѣчени на зелената маса, само — отсрочвани. Напримѣръ: прочутия Гащаенский, Дамский миръ не можа да попрѣчи на избухналата катастрофа прѣзъ 1866 г. като Лондонския протоколъ не можа да пощади на Датчанитѣ загубването на Елбскитѣ Герцогства; така сжщо, мирното отеранение на конфликта, който избухна заради Люксембургъ, истинската ядка на древния споръ, съществуващъ помѣжду Германия и Франция, заради владичеството на Рейнската линия, можа само да се отсрочи; по този начинъ, благомыслящия, посрѣднический опитъ на Европейскитѣ Велики Сили въ Испанско-Американский конфликтъ може при най благоприятний случай само да отсрочи настоящата криза на нѣколко години. — Рѣшающия моментъ по този въпросъ не лежи именно въ моменталния поводъ (мотивъ), а лежи въ едно всемирно — историческо развитие, което бѣди въ една или въ друга смисълъ, се стреми къмъ едно окончателно разрѣшение.

Когато Мохамедъ II съете врѣмето за угодно да завоювае Константинополь отъ Византийцитѣ, трѣбваше непрѣмънно да избухва единъ бой помѣжду нѣкой си Турски и Гръцки лозари, който образуваше главния мотивъ на войната, ако имаше тогава една Европейска Дипломация въ смисълъ на нашата епоха, опититѣ за изравняването на конфликтътъ, бихъ били, вѣроятно, прѣуспѣшни. Обаче, станалото завоювание на Константинополь лежи въ цѣлото развитие на работитѣ, разорѣнието на Гръцкото царство и заключаванието на Османското владичество по двѣтъ прибрѣжия, отдѣляющия Азия отъ Европа проливъ можахъ най много да се замедлѣтъ въ дания случай, само на нѣколко седмици или мѣсеци.

Дали Испания заключва една армистияция (перемирие) съ Кубанскитѣ Инсургенти (възстаници), дали Сѣверо-Американската Уния се задоволява съ една автономна Конституция за Антилския скъпоцѣнъ мерджанъ (перла), кждѣто ще се запази Испанския суверенитетъ, пакъ си е още въпросъ. — Нъ, да допустнемъ и случай, че и двѣтъ условия се изпълняватъ и съ това, насто-

ящата криза щѣла да се разрѣши по единъ миролюбивъ начинъ, пакъ далновидния политикъ не можалъ би да черпи отъ това заключение никаква успокоителна позитивностъ за въ бъдещето; защото зародишътъ на въпросния споръ не лежа въ тѣзи второстепенни въпроси.

(Слѣдва).

МЪСТНИ НОВИНИ

Въ брой 386-й на в. „Отзивъ“ срѣцнахме едно антрефиле, отъ което се вижда, че отъ Плѣвенъ били писали на тоя вѣстникъ, какво отъ 1-й Януарий 1896 година въ Плѣвенскій Окр. затворъ имало задържани двама студенти (sic) подъ имена: Стефанъ Стояновъ и Стефанъ Градинаровъ, които ужъ били се оплаквали на нѣколко пѣти на прѣдседателя на сѣда, като го молели да имъ се разгледва по-скоро дѣлото, а той не знае що си имъ отговарялъ . . . Като граждани отъ дълги години на гр. Плѣвенъ, насъ ни заинтересува това антрефиле и, както очаквахме, узнахме отъ положително мѣсто, че отъ освобождението насамъ тѣснитѣ килии на Плѣвенскій окр. затворъ не сж имали нещастieto да иматъ гости—студенти ала Стефанъ Стояновъ и Стефанъ Градинарова. Това което положително знаемъ и твърдимъ е: че отъ 9-й Февруарий т. г. (отъ мѣсець и половина насамъ) Плѣвенскій окр. затворъ, има щастieto да числи между другитѣ си гости и студентитѣ на в. „Отзивъ“ Стефана Стояновъ—бившии писарь въ Плѣвенското ковчезничество—свършившии Плѣвенскій университетъ и Стефана Ив. Градинаровъ—бившии бездѣльникъ, свършившии Бебровекскій факултетъ, и двамата специализирани по фалшификацията на документи за лесно убогатаване на банковъ счетъ и на гърба на „Отзивия Народъ“. Тѣзи студенти не сж имали врѣмето да видятъ лицето на Г. Прѣдседателя на Плѣвенскій окр. сѣдъ, и да му се оплакватъ нѣколко пѣти и искатъ да се разгледва по-скоро дѣлото имъ по тѣзи проста причина, че то е внесено въ сѣда отъ прокурорскій надзоръ на 30-й Мартъ т. г. слѣдователно нѣмало е защо да се обръщатъ по рано къмъ прѣдседателя на сѣда и искатъ разгледването на дѣло, каквото не е съществувало въ сѣда. Нека съобщимъ на в. „Отзивъ“, защото не е вече тайна, че тѣ дѣйствително сж задържани още прѣвъ мѣсець Януарий 1896 год. отъ Сърбскитѣ власти въ Бѣлградъ, а послѣ прѣдадени на нашитѣ сѣдебни власти за обвинение въ фалшификация на двѣ ковчезнически квитанции една на сума отъ 10 000 зл. лева, отъ която по мошеннически начинъ сж истегтели отъ Свищовското ковчезничество 4000, а отъ Шуменското ковчезничество 6000 зл. лева и друга квитанция на сума 30 000 зл. лева, която при опитването имъ, да истеглятъ сж биле уловени. А че сж држани толкова врѣме въ прѣдварителенъ затворъ въ София и Шуменъ най-много сж виновати самитѣ мними студенти—Стойановъ и Градинаровъ,

които при всичката ясностъ на прѣстжлението имъ сж се старали да отричатъ всичко и да прѣдставяватъ бѣлото на черно; ergo, чухме да се титулиратъ вече и студенти и не ще е чудно ако слѣдъ осжжданieto имъ се обяватъ за свѣтци и страдалци за идеята на в. „Отзивъ“.

Както се вижда отъ горнето в. „Отзивъ“ е станалъ жертва на една измама и ний имаме право да му забѣлжимъ, че ако той храни читателитѣ си все съ такива върни свѣдения, като горнята, наистена се е здружилъ съ дявола.

Продължавали пъкъ да слѣдва сжщитѣ пѣти, тогава и ний ще свършимъ съ неговитѣ думи: „leati ponderes spiritu“.

Завчера се биле охапани двѣтѣ дѣвица отъ бѣсно куче на мѣстния адвокатъ Г. Г. Узунувъ, който по свѣта на ветер. лѣкаръ, ще трѣбва да замине за София на цѣрение.

Компромисъ имало мѣжду сопаджитѣ и стамболиститѣ, както се научаваме отъ Плѣвенъ. Това и трѣбаше да бжде още по отъ рано. Само джуката не билъ съгласенъ.

Въпроса по привеждане въ изпълнение рѣшенията отъ лица неимѣющи правата на адвокатъ е разрѣшенъ отъ Върх. Касац. Сѣдъ въ отрицателна форма.

Срѣщу великия Петакъ близо при избата на винарското училище избухна огнь въ една кѣщица, въ която живѣялъ единъ турченъ семейно. Нѣкой си възползуванъ отъ отсъствието на стопанина утишелъ да хлопа, за да му се отвори. Стопанката не отворила, и този Г-нъ запалилъ сламената кѣщица, която много скоро изгоря, даже по скоро отъ прѣстжганieto на пожарната команда. Черква не бѣше още пустнала, когато се чу тази новина, която можеше да повтори твърдѣ лѣсно Варненската случка, ако властѣта не зе мѣрки да успокоятъ молящитѣ се.

На 6 Априлий срѣщу 7 имаше събрание съ лотария мѣжду многото тукъ дружества въ Плѣвенъ, съ цѣль за оближение и взаимно дѣйствиe. Цѣль, колкото добра, толкова и похвална. Но за жалостъ, на това събрание не се земаха участие освѣнъ по нѣколко души отъ веѣко дружество, за това и изгълъзо така смѣшно и гуджето. Ако у насъ ставатъ събрания, и на първъ планъ се гуждатъ дрѣбнитѣ амбиции и най-много глупавитѣ партизански тенденции, и ако у нашитѣ такива дружества, нѣколко службаша, нуждающи се за хлѣбець утиватъ да тупатъ брашненния чувалъ и да го оплакватъ, и ако у насъ, нашето общество допуца да се явяватъ идиоти и глупци на сценитѣ и проповѣдватъ моралъ, то кой свѣсенъ гражданинъ ще се яви на такава събрание? Насъ ни е много жалъ, гдѣто земаха участие учителитѣ, които трѣбва да бждатъ образецъ на обществото, и нѣкой други граждани млади, които неволно сж се прилѣпили до тѣзи персони. Читалището ни, ако върви се така, то ще стане, както е вече станало, сборъ отъ една криворазбрана sui generis интелегенция, която съ

църковния пазачъ, който се притече, видѣ се принуденъ да ги изгони отъ църковний дворъ, гдѣто тѣ раздѣлиха между себе си паритѣ на Авдотия и рѣшихъ, че тя е добра душа и не трѣбва да ѣ гонятъ отъ себе си, нека събира, а може, когато тя има много, пакъ да ги раздѣли съ тѣхъ.

Сжщо вземахъ рѣшение, че въ сѣботата, като дойде на утренината литургия, да ѣ поставятъ въ прѣдния редъ и да показватъ на нея като на бивша богаташка, която е обѣдняла по Божията воля.

Авдотия, като влѣзе изъ църква заедно съ тѣпата, прѣмина двѣ тѣсни кални улици съ малки дървени кѣщички, взлви направо и влѣзе въ такава сжщо тѣсна улица, съ такива малки почернѣли отъ старостъ малки дървени кѣщички, верѣдъ които като исполни се показваше едно голѣмо здание; то бѣше дървено двуэтажно здание съ каменни основи. Нѣкога боядисана съ жълта боя, тази кѣща имаше желто-каленъ цвѣтъ. Прозорцитѣ на долния етажъ бѣха равни съ земята. Прозорцитѣ на брой 8 и балконнитѣ врати бѣха голѣми и широки съ издадени стѣкла, нѣкой отъ които тукъ-тамъ закрѣпени съ писана хартия. Само на два прозореца се виждаха цвѣта и пердетата отъ Муселинъ. На дървениитѣ рѣчки на балкона висѣха разни дрѣщи, въ жгъла (кюшето) имаше скъсанъ сламенъ столъ и неголѣма дървена маса.

Тази кѣща нѣкогажъ е принадлежала на една по-мѣщица, послѣ нейната смъртъ прѣминавала отъ рѣка на рѣка и най-послѣ била купена отъ търговеца Стефановъ, човѣкъ живъ и прѣсмѣтливъ. Въ тази кѣща живѣехъ сбирщина хора.

Като се срѣ прѣдъ отворенитѣ врати на този полудруженъ домъ, Авдотия се замисли на минута, гдѣ да иде, да ли въ стаята си въ подземнето, гдѣто тя живѣеше вече отъ двѣ недѣли насамъ, като плащаше за заетий отъ нея жгълъ рубли и половина или да отиде

врѣме ще бжде съзната за фалшива. Мислиме, че е врѣме да се гуди край.

Много пѣти на сжщето мѣсто въ колонитѣ на вѣстника си сме напомняли на общината да се заинтересува за хигиеническото подобрене на града, като се погрижи за изпълване и поспивание съ чакълъ всички по низки мѣста изъ улицитѣ, гдѣто водата се стича и образува малки блата, почти непроходими. Не можемъ да не кажемъ съ задоволствие, че нуждитѣ мѣрки сж взети още отъ рано и най-вонѣшитѣ мѣста сж вече прѣчистени, обаче на едно мѣсто не е обрънато още нуждното внимание.

Веѣки, който е минавалъ изъ улицата, която води отъ главната улица при кафенето на Банката къмъ казармата, ще е забѣлжилъ, че има една тина, която никога не се присушава, защото тука се стича и водата отъ чешмата. За прѣчистването на това мѣсто още никоѣ не е обръналъ внимание, макаръ то и да се намѣрва до кѣщата на помощникъ кмета Данаилова. Пролѣгъта настѣпи, пъкъ заедно съ нея настѣпватъ и горѣщинитѣ, та ще е врѣме да се испълни и това мѣсто (тази улица) съ чакълъ и се отърве махалата отъ миризмитѣ и вонитѣ, които ще се образуватъ отъ нечистотиитѣ при настѣпващитѣ горѣщини. Вѣрваме, че и на настоящата ни бѣлѣжка, че ще се обръне нуждното внимание.

Отъ нѣколко врѣме насамъ имаме вече нѣколко случая отъ ухапване отъ бѣсно куче. Такакъвъ е случая и съ двѣтѣ дѣца на мѣстния адвокатъ г. Георги Ив. Узунувъ. При това веѣки отъ гражданитѣ е забѣлжалъ, че изъ улицитѣ е пълно съ кучета по веѣко врѣме. Дали всички тѣзи кучета иматъ свои ступани, това е въпросъ. Като вземаме това прѣдъ видѣ, ний похваляваме инициативата на Плѣв. град. общ. управление, гдѣто е распорѣдило да се утرواتъ всички кучета, които се расхождатъ изъ улицитѣ и лаѣтъ минувачитѣ. Мислиме, че тази мѣрка е доста рационална, нѣопасна, та добръ ще е да се повѣри тази работа на единъ отъ по-вѣщитѣ агенти, за да не се случи нѣкое нещастие. Съ истрѣбването на тѣзи кучета, които пълнятъ улицитѣ, вѣрваме, ще се прѣкрати отчасти и злото.

Тази Недѣля по причина на празницитѣ повечето отъ Соф. вѣстници не дойдохъ и новини за министерска криза не чуваме вече. Слѣдъ нѣкой денъ надѣваме се да чуеме нѣкоя нова комбинация. Садинския сѣдия е въ София, той вѣрваме, ще обистри мѣтната политика, ще може да затегни обрѣжитѣ на разглобената вонеща бѣчва.

Както Г. Кузовъ, така и Г. Икономавъ окол. началникъ, когато ходили по окръгътъ заставявали кръчмаритѣ да не приематъ вѣстникъ Бдителъ, казва Г. Кр. и въ пачаврата си. Ако такава нѣщо е имало ние мислиме, че правѣтъ една услуга на обществото, защото се стремятъ да отврѣщаватъ населѣнието да се храни съ гнусотий своиственни на окапалата стамболовщина. Нашия вѣстникъ никому положително не пращаме както е направилъ Б. съ нашия списѣкъ, който е зетъ у печатницата на Бакърджиева.

при бабичката да ѣ види, гдѣто може би, ще научи нѣщо отъ кривошията Лисавета, която служеше при бабичката за парче хлѣбъ и за единъ жгълъ да спи; тя се връщаше въ кръгътъ на разния сметъ и както мислѣше Авдотия може би да узнаеше, какво и да е отъ това, което ѣ интересуваше.

Авдотия се рѣши на послѣднето. Като се искаваше по широката и кална дървена стѣлба, тя чу звукове отъ развалено пиано, на което нѣкой смѣло свирѣше пиесата „Стрѣлка“ и нѣкакъвъ си оригѣлъ гласъ се стараше да екомпанира и подпада въ тактъ на она, който свирѣше на пиано.

Шумъ, глъчка, смѣхъ се чуваше отъ всички страни, нѣ Авдотия за тѣзи двѣ недѣли бѣше прѣвѣкишла вече къмъ подобни глъчки. Като прѣминаваше прѣвъ широката алея, Авдотия се качи по тѣсената дървена стѣлбичка съ развалени стѣпала.

— Тука у дома ли е? попита Авдотия, като влизаше въ малката съ низкъкъ таванъ стаячка, която служеше за прѣдна стая и готварница.

— У дома, Авдотюшка, у дома влѣвъ въ стаята—въ голѣмата стая, отговори низката суха жена съ криви очи, която обикаляше около руската соба.

Тѣзи бѣше—кжсогледката Лисавета; Авдотия влѣзе въ съсѣдната—низка кална съ испокжсани постели съ червени покривки отъ цикетъ стая. Около прозорцитѣ намираше една маса, а отъ странитѣ ѣ два развалени стола. Въ стаята не се намѣрваше никоѣ. Авдотия отиде въ другата. Тази стая бѣше два пѣти по-голѣма отъ първата, нѣ съ сжщитѣ кални покѣщенина. Покѣщенината въ тази стая бѣше такава ломе и испокжсано, както и въ първитѣ двѣ стая.

— Здравѣйте, Авдотюшка, продука старицата, като се подигаеше отъ одъра, на когото седѣше; — отъ служба ли, или отгдѣ?

— Здравѣйте, майко Серафима Алѣксеева, съ поки-

ПОДЛИСТНИКЪ

По жглитѣ, (кюшетата) и избитѣ.

(Продължение отъ брой 13.)

—Ето и още една нова. Защо не отидешъ въ друга църква; ний и така сме много. Тѣзи пари намъ щѣха да ги раздадѣтъ, говорѣше една жена съ червенъ носъ.

Слѣдъ нея се чуха и още нѣколко гласа. Всичкиѣтѣ мърморѣха злобно.

—Наистена, защо е дошла при насъ? нѣма сж малко църквитѣ въ Петербургъ?

—На, вземѣте отъ мене събранитѣ пари, само не ме идѣте отъ васъ, тихо продука Авдотия. Просѣдитѣ се спогледахъ. Какво е това отъ нея—самата проси за хлѣбъ, а го дава намъ да ли не лжже?

—За какво ни сж намъ твоитѣ пари, отговори единъ отъ просѣцитѣ, запасенъ войникъ, съ два медала на гърдитѣ, облѣченъ съ желтеникавъ сукненъ сюртукъ.

—Когато ни ги дава, защо да ги не вземемъ? каза жената съ червенна носъ. Ако не бѣше тя, това щѣше да бжде наше.

Всичкия разговоръ се водѣше съ шепнѣние, съ промежутка, въ което врѣме тѣ прѣтѣввахъ рѣдѣ къмъ проходящитѣ край тѣхъ и извикахъ: „подарѣте Христа ради!“

—Не ги слушай, пошепва ѣ Афимия,—тѣ и дрѣхата ти отъ гърба ще зематъ.

—Не грижи се, самата ти първата ще ѣ ѣ отнемешъ знаемъ те, сонпато ѣ отговори нейната съсѣдка.

—Ето ви всичко, което съмъ събрала, земѣте и го разделѣте, каза Авдотия.

Съ тази дума ти исипа шепа пари на една протегната рѣка, неизвѣстно чия, а сама прѣдпазливо се скри въ тѣла на просѣнитѣ.

Между послѣдитѣ при дѣлението на паритѣ, дадени отъ Авдотия се повдигна такъвъ шумъ, щото и

Членът Мутафова от мѣстния окр. съдъ, е билъ уволненъ, слѣдствие несъгласието, което сж имали съ другаря си Черневъ въ публично съдебно заседание.

Че окр. управление било давало обявленията си въ нашия вѣстникъ вършило престъпление, казва пачаврата. Ние съ готовност даваме възможност да поеме голѣмата пачалба отъ онѣзи обявления, които сме печатали въ два броя. Питаме ние пакъ редакторитѣ на четвъртата страница г. г. приставитѣ, да ли обръщатъ внимание на квитанцитѣ които получаватъ по дѣлата, защо сж съ 2 1/2 л. повече отъ колкото се издаватъ отъ нашата редакцията. И това дали е се отъ патриотизмъ или отъ явна спекула. Ние обръщаме вниманието на г. г. приставитѣ, които сж длъжни да пращатъ обявленията въ мѣстния вѣстникъ, да иматъ прѣдъ видъ закона, а не облагата на единъ вѣстникъ, па билъ той *нашъ* или *вашъ* въ ущърбъ интереситѣ на *чувала*. Кой законъ дава право и задължава чиновника—въ случая приставитѣ да връчва обявленията на частнитѣ лица, да ходятъ търгуватъ. Вѣстницитѣ трѣбва да иматъ такса и по нея трѣбва да се таксиратъ и исплаща отъ тѣхъ. Обръщаме пакъ вниманието кому слѣдва.

Които се биле на съединената вечеринка въ салона на *Спласие* ни разправятъ, че социалистчето П. Ненковъ, който се хрантуги отъ градския съвѣтъ отъ година врѣме като секретаръ, не пропусналъ случая да се подиграе и съ властятъ и съ духовенството, както бѣше направилъ още и миналата година въ сѣщия салонъ прѣдъ едно голѣмо количество граждани. Ние се чудиме какъ така още Г. Кмета държи този дървенъ филисофъ да се подиграва съ търпѣнието на толкова хора. На какво толкова много трѣбва да му се завижда, дали на умѣтъ, или на прочутитѣ *реорганизаций*, които благодарение на пачия му умъ е наредилъ така че общината е станала за смѣхъ. Началници подначалници, като че Плѣвенъ е Парижъ. За да земешъ една книга, трѣбва ви единъ денъ. Г. Кметъ ще направи едно благодарѣние и за себе си и за гражданитѣ, ако го освободи отъ тежката задача на реформитѣ, които ввежда този дървенъ философъ. Тогава нека проповѣдва социализмъ, колко ще, ако и да има понятие за него, толкова, колкото и Буши Караивановъ отъ бойджийство. Социалистъ П. Ненковъ, я го остави малко гладенъ, да видишъ какъвъ социалистъ ще стане, казваше ни единъ денъ Т. Цв. такива социалисти, каквито ги има въ Плѣвенъ само единъ г-нъ К-въ, ги цѣри

„Дунавски извѣстия“ публикува на чело на вѣстника си едно обявление отъ Никои. кметство, съ което се извѣстява на гражданитѣ, че частната компанска линия Сомовитъ — Плѣвенъ, не била купена отъ правителството, нето сж биле водени прѣговори. Ние се чудиме на нашитѣ съсѣди, какъ така мислятъ по този въпросъ. Нали знаятъ, че желѣзници така лѣсно, нето се копуватъ, нето се правятъ; че единъ само Министеръ, не може да копува, и продава тѣй и да строи

онъ отговори Авдогия,—отъ църква право къмъ Васъ идиж, и у дома даже не ходихъ.

— Прѣкрасно, седитѣ, седитѣ тамъ на креслото; ей сега чай ще пиешъ, затрудни се Серафима Алексеевна.

Авдогия сѣдна въ креслото,

— А гдѣ е Стефанида Василевна?

— На балкана отговори бабичката съ дълбока въздишка.

— Какъ е? по добръ ли е?

Серафима Алексеевна поклати си главата и очитѣ ѝ се наляхъ съ сълзи.

— Не, Авдогюшка, не слуша Господъ моитѣ молитви, расърдила съмъ го до край.

И бабичката тихо заплака.

— Какво можимъ да направимъ, майко, Серафимо Алексеевна;

— Негова света воля е; ний сме длъжни да прѣнасяме всичко търпѣливо!

— Търпѣливо, отговорила слѣдъ неж бабичката — охъ, колко врѣме какъ търпѣхъ, а вече ми е мжчително да ѣмъ глѣдамъ така болна. Единъ Богъ само знае.

— Мамо, мамо, за какво плачешъ? изведнѣжъ се раздаде печаленъ гласъ отъ балкана и въ стаята, като се завалише и меташе ржцѣтъ, влѣзе жена отъ срѣденъ ръстъ на тридесетъ и двѣ години, блѣдна, пустала съ черни голѣми очи. Нейнитѣ черни дълги коси, заплетени на двѣ дебели плѣтки, лежахъ на плещитѣ ѝ. Обшитий съ маниста розовъ капотъ, съ широки ракави, подпсанъ съ бѣла атлазена лента, рисуваше нейната изсъхнала снага.

— Азъ не плажъ, дѣте мое, какво ти е? Господъ съ тебе! старателно като си отриваше очитѣ, говорѣше увиснахлата въ прѣгрѣткитѣ ѝ глава на болната.

— Здравѣйте, Стефанида Василевна, каза Авдогия на болната,

безъ разрѣшението на Народното събрание. Ако Никополчени и Свищовчени сж помислили, че ние може да рѣшиме този въпросъ, защото бѣхме писали нѣколко пѣти въ вѣстника си за тази линия; то нека знаятъ, че ние не сме се ръководили, освѣнъ отъ ползата, която може да се има за въ бждѣще отъ тази линия, ако остане за въ бждѣще. Ние не се ръководиме отъ никакви частни интереси, защото нашия вѣстникъ не служи на частни лица, а на една партия. Спорѣдъ насъ, ако се купи или остане тази линия и се съедини покрай Дунава съ Никополъ, ще е най добръ. Ние никога не сме гледали на въпроса така, както мислятъ Свищовскитѣ кметове на г. Никополъ,—да унищожиме Никополъ единъ старъ градъ, а да въздигнемъ едно село, защото Никополчени знаатъ много добръ, че всекога Плѣвенъ се е грижилъ да се съедини съ Никополъ, защото всичката търговия която върше е съ него градъ. Ако има градъ, който гледа да стои Никополъ изолиранъ, то е Свищовъ, ръководителитѣ на когото отъ освобождението и до днесъ не сж се погрижали да направятъ едно шосе.

Врѣмето ще покаже биле ли сме ние прави или Свищовченитѣ.

— Въ истеклата година въ Россия сж биле одобрени уставитѣ на 41 *промышленни дружества* съ единъ капиталъ отъ 80 милиона рубли. Петъ отъ тѣзи дружества сж чуждострани, а именно 3 белгийски, едно английско и едно германско. Русскитѣ дружества прѣимущественно се занимаватъ съ рударство и желѣзарство. Най забѣлжително отъ новитѣ дружества е онова, което се е установило въ С. Петербургъ съ единъ капиталъ отъ 10 милиона рубли зл. за фабрикацията на вагони и локомотиви. Както съ вижда, руската промышленность се развива въ грамадни размѣри.

Отъ това ний нищо не губимъ. в. „Миръ“.

На 10 и 11 того се произвѣдоха испититѣ за учителска правоспособност на врѣмешнитѣ и новоназначенитѣ основни учители и учителки. Тѣмата на 10-ий, педагогик, е била „принципа на нагледнѣтъта въ дидактическо и историческо отношение“; а на 11-ий по методика 1) откривание десетична дробъ. (Въ кое отдѣление се почва изучаването на десетич. дроби; 2) Тѣлата отъ топлината се распущатъ, а отъ студа се свиватъ. (Да се посочи въ кое отдѣление се изучава).

Всичко сж биле кандидатитѣ 38, двама се отказали правили сж 1-ий испитъ 36 души; 2-ий-35

Партийно движение

На 8 Мартъ 1898 г. въ с. Долни Дѣбникъ е съставенъ клубъ на народната партия. Въ състава на бюрото влязатъ слѣдующитѣ лица: Предсѣдателъ *Илия Пановъ*, секретаръ *Бого Дуичовъ*, касиеръ *Дило Д. Дулински* и членове *Ив. Д. Узунъ*, *Ст. Д. Тотъ* и *Лукавъ Д. Ванковъ*.

Поща. Г-не Р. И. В. С. Ломецъ Вѣстникъ безъ пари не пращаме никому. Платѣте му аобо-

— Повдигни си главата, Стефани; виждъ Авдогия ни е дошла; ти поговори съ неж, а пъкъ азъ ще отидж да заржчамъ да накладжтъ самовара.

И съ тѣзи думи бабичката станж отъ одъра и влѣзе въ кухнята, за да даде заповѣдъ.

Болната остана още минута на мѣстото си, постиснж си ржцѣтъ и тихо седнж въ креслото.

— Краката ме болжтъ, краката ме болжтъ, начена тя.

— Трѣбва да ги поцѣрите, — ето азъ Ви доведохъ свѣтено масло.

— Върховетъ на обущата му ще вържж; той скоро ще дойде, започнж тя, като се усмихваше безсмисленно, — ний съ него сме гуляли . . . ето този капотъ бѣше розовъ . . . лентитѣ . . . И тя тихо се засмѣ.—Азъ те обичамъ, обичамъ, като плѣснж ржцѣ и като ги прѣтискаме къмъ устнитѣ си, тихо проговори тя.

— Я, Стефочка, сложи чай и захаръ; сега и самоварѣтъ ще бжде готовъ, отъ съсѣдната стая се обади Серафима Алексеевна.

— Чай, захаръ! се загрижа болната и пакъ почна да си маха безсъзнателно ржцѣтъ като се разкождаше изъ стаята и, като взе отъ шкафа едва наченжтий чорапъ, пакъ дойде при Авдогия, като забрави за чая и захарѣтъ.

— Нему чорапи. . . . ще дойде—ще му ги подарѣ.

И болната се завзе да плете чорапа.

— Ето, Авдогюшка, всичкия животъ е прѣдъ очитѣ ми! Стрѣцето ми се изиури, а нему какво ще направж?! . . жлъчно продума бабичката, — той веселъ . . .

— Често ли дохожда? попита Авдогия.

— Гдѣ пристѣла у насъ?

— Въ Вилна, прѣдъ губернатора. . . . казалъ се, че е ергенъ.

Авдогия поклати глава; болната, като напушаше работата си, начена да се прислушва въ разговора.

— Намислилъ бѣше да прѣстане съ исплащането за прѣхрана, наченж на ново бабичката, — нъ азъ

намента и ние ще Ви го пращаме редовно. — Това за свѣдѣние на всички, които ни бомбардиратъ съ прощайте ни вѣстника, че послѣ ще Ви пратиме паритѣ. Благодариме за такива поржчки.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Конфликтъ между Испания и съединенитѣ щати, който посредствомъ посредничеството на Европейскитѣ сили бѣ почти отстраненъ, за сега приема нова фаза. Испания даде най миролюбиви увѣрения за изглаждането на спора по миролюбивъ начинъ, обаче сѣверо-Американскитѣ щати се поведоха по воинственното настроение на нѣколко свои оратори отъ парламента. На Испания е даденъ единъ ултиматумъ отъ Макъ Кинлей, велѣдствие който испанскитѣ посланикъ въ Вашингтонъ заедно съ цѣлата испанска легация е напуснжлъ вече столицата на съединенитѣ щати. Американскитѣ посланикъ въ Мадридъ още не е напуснжлъ столицата на Испания, защото очаква отговоръ на подадения отъ Макъ Кинлей ултиматумъ.

И въ двѣтѣ държави за сега владѣе воинственното настроение, и двѣтѣ се готвятъ за война, която е почти належаща. Въ съединенитѣ държави е издадена заповѣдъ за вооружаването на двѣстѣ хиляди доброволци, нъ и Испания не стои съ сгърнати ржцѣ, гдѣто сж свикани вече двѣтѣ камари, които кралицата регентка е открила съ едно тронно слово, въ което се констатира, че Испания е употребила всички възможни срѣдства за изглаждане на недуразумѣнията по миролюбивъ начинъ, безъ да може да постигне желаемий резултатъ и прѣдлага въпроса на обещание въ камарата, като прави сжщеврѣменно намекъ, че достолѣието на Испания изисква да поддържи и защити своето единство. Какъвъ ще бжде резултатъ, бждѣщето ще ни покаже.

Вчерашня дипеша отъ Българската Агенция, ни съобщава, че испанското правителство е съобщило на амер. посланикъ въ Мадридъ, че повѣдението което държи спрямо Испания, Америка, прави щото стоението на Г. Вукфордъ да е излишно, безъ обаче да се види дали сѣ обявява война. Флотитѣ обаче и на двѣтѣ страни едни заминуватъ за Куба и други се готвятъ. Настроението и отъ двѣтѣ страни е повече отъ острожно за война. Твърдѣ е за вѣрване, когато вѣстникѣтъ ни бжде въ ржцѣтъ на читателитѣ, военнитѣ дѣйствия въ атлантическия океанъ да сж се почнали.

КНИЖНИНА.

Общи познания и наставления за по важнитѣ прихватливи (заразителни) болѣсти.

Отъ Плѣвен. Окр. Хигиенически съвѣтъ.

Въ 11 брой на вѣстника си ний писахме за една книжка за заразителнитѣ болѣсти, съставена отъ Д-ръ Ватова. Пропустнали сме да напомнимъ, че подобна брошурка, съ сжщата цѣлъ, е била издадена подъ горното заглавие още прѣвъ

се обрнжхъ къмъ началството; оплаши се и прати. Божъ се Авдогия отъ една смъртъ Догдѣто съмъ жива, тя ще бжде съ мене и никому нѣма да позволяж да ѣ обиди, нъ като умрж, гдѣ ще бжде нещастната: ще ѣ забрави или ще изгние въ лудницата.

— Защо, Серафима Алексеевна, говоришъ засмъртъта! Всичко може, може Богъ да ѝ помогне да оздравѣ. Трѣбва да му се молимъ

При послѣднитѣ думи болната изведнѣжъ повдигнж главата си, пристално се взре въ Авдогия чорапѣтъ паднж изъ ржцѣтъ ѝ и тя, като си стиснж, ятко ржцѣтъ, бързо станж отъ мѣстото си, отиде при иконата и зепѣ съ чистъ, нѣженъ гласъ малорусийската пѣсенъ:

Не чуруликай, славейче,

на моя проворецъ

При прѣвитѣ звукове на този нѣженъ, страдалчески гласъ Серафима Алексеевна не може да се удържи и заплака.

— Ще бжде, дѣте мое, послѣ заедно ще се помолимъ; нъ болната не се помръдваше отъ мѣстото си; сълзи като градъ течехъ по нейнитѣ бузи и падахъ на скопчанитѣ на гърдитѣ ѝ ржцѣ.

Като че въ тѣзи нѣжни печални звукове тя искаше да прѣдаде нѣкому всичкитѣ свои страдания. Най послѣ тя обезсилена замлъкнж, тихо сложи главата на рамото на стоевшата прѣвъ всичкото врѣме около неж бабичка и безпрѣкословно трѣгна слѣдъ неж. Поставихъ ѣ въ постелката, закрихъ ѝ главата съ бѣла кърпа.

— Ето така прави всеки данъ, като се върна на мѣстото си, наченж Серафима Алексеевна,—а той, разбойникѣтъ, погубителя ѝ, живѣе съ друга и се радва. . . .

— Въ болницата не помогнжхъ ли ѝ?

(Слѣдва).

1895 год. отъ Плъвенски Окръженъ Хигиенически съвѣтъ. Въ тая брошурка на кратко но ясно и поучително сж описани болѣститѣ: дифтерита (гърлобола), скарлатината, едрата и дребната шарка. Избрани сж само тѣзи болѣсти, понеже тѣ сж едни отъ инфекциознитѣ болѣсти, които най много и най често се появяватъ. Това сж онѣзи болѣсти, които особено по малкитѣ дѣца, въ късо врѣме бързо се распространяватъ и взиматъ голѣми жертви отъ тѣхъ. Въ брошурката сж описани:

1) Знаковетѣ на болѣститѣ, по които всѣка една отъ тѣхъ може да се познае.

2) По какъвъ начинъ се прихващатъ (прилавятъ),

3) Какъ се гледатъ болнитѣ по селата съ една отъ тѣзи болѣсти. Тукъ се указва на цѣлесъбраното гледание на болнитѣ и тѣхното хранение, и какъ трѣбва въ сѣщностъ да се гледатъ и

4) Въ нея сж поменати редъ наставления, състоящи се отъ 18 точки за прѣдпазване отъ тѣзи болѣсти и мѣрцитѣ, които трѣбва всѣкой да взима за тѣхното прѣкрътаване.

Каква цѣль е гонилъ Хигиеническиятъ съвѣтъ съ издаванетоъ на тази брошурка, ясно се види. Той е искалъ да запознае селското население съ тѣзи ужасни болѣсти; той е искалъ да го подготви, та въ случай на нужда, то само да бѣде на помощъ на санитарната власть въ окръга. Не е достатъчно при появяване на извѣстна епидемическа болѣсть въ нѣкое село да отиде лѣкаръ или фелдшеръ и да дава наставления или распорѣждания, но трѣбва да има кой съ готовность да ги изпълнява. Ако въ нѣкоя селска къща се появи напр. дифтеритъ и селянина добръ знае характера на болѣстьта, утрѣ като дойде санитаренъ органъ въ къщата му, той съ благодарность ще го посрѣщне, а нѣма да погледа на криво и нѣма да мисли, че той иде да го екзекутира. Селянина знае, че той иде да види болното, да му помогне, да провѣри да нѣма и друго нѣкое болно, да направи дезинфекция, и да даде наставления по прѣкрътаването на болестъта и прѣдпазването отъ нея. Той нѣма вече да гледа на него като на магьосникъ и да чака часъ по скоро да излѣзе отъ къщата му. И дѣйствително, какъвто мѣрки и да се взиматъ по прѣкрътаване на разнитѣ заразителни болѣсти по селата къмъ каквито и строгости и да се прибѣгва, всичко ще бѣде напразно, ако селянитѣ не се запознаятъ съ тѣзи болѣсти. Лѣкаря или фелдшера ще дойде въ заразената къща, ще направи всичко, каквото длъжността му налага, и ще си отиде, но за това пѣкъ домакина, въ интереса на здравieto на своето семейство, трѣбва да съблюдава и извърши всичко, каквото му е било казано и съвѣтвано.

Съ такава цѣль е издадена тая брошурка. Тя е била напечатана въ 500 екземпляра отъ Плъвенската Окр. Постоянна Комиссия, и съ едно окръжно отъ прѣдсѣдателя на Плъвен. окр. хигиен. съвѣтъ (окр. управителъ) била е распратена по 6—8 екземпляра на всѣка община отъ окръга. Било чрѣзъ тая брошурка, било чрѣзъ санитарнитѣ органи, ний виждаме днесъ нашитѣ селяни отъ окръга съвсѣмъ други по отношение на епидемическитѣ болѣсти, отъ колкото сж тѣ били едно врѣме. Днесъ повечето селяни вече разбрахъ значението на тѣзи болѣсти. Затова и санитарната власть не срѣща вече онѣзи мжчотии и неприятности по прѣкрътаване на епидемическитѣ болести, както нѣкога.

Но не можемъ, съ съжаление, да не констатираме, че тази брошурка далечъ още не е достигнала гонимата цѣль. Както се научаваме, още отъ началото, когато тя е била распратена по селата, общинскитѣ кметове твърдѣ немарливо сж се отнесли къмъ нея. Въ окръжното е било казано, щото отъ тази брошурка по единъ екземпляръ да се даде на свѣщенника, на учителя и по грамотнитѣ селяни. Въ нѣкои села, напр. Махлата, Николаево и пр. тя не е била раздадена своеврѣменно по принадлежность. Единъ санитаренъ органъ като дошелъ въ селото по прѣкрътаване на Дифтерита, влѣзалъ въ общинската канцелария и попиталъ за брошурката. Въ общината не сж могли да се сѣятъ за каква брошурка той пита, даже и отъ какъ имъ обяснилъ, че тя расправя за заразителни болести, че е съ червени корици и пр. Но отъ какъ поразровили по архивата, намѣрили сж по 7—8 екземпляра захвърлени и още неразрѣзани! За тая немарливостъ на нѣкои общински кметове, повторно съ едно

окръжно, е обрнато внимание на всичкитѣ върху тази брошурка.

На това мѣсто ний считаме за свой дългъ да поканимъ общинскитѣ кметове отъ окръга, както и самото селско население, да се заинтересува за тая брошурка и всѣкога я иматъ на умѣтъ си. Тя е отъ голѣма полза за здравieto на населението, особено на дѣцата.

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

ИЗВѢСТИЕ.

Излѣзе отъ печатъ книгата: „Слѣпо щомъ прогледа—далеко види“ и кой ще побѣди?— Два расказа изъ съврѣмения животъ. Намира се за проданъ въ книжарницата на К. Т. Мугавчиевъ въ г. Плъвенъ. Цѣна 50 ст. Плъвенъ, 28 Мартъ 1898 год.

А. П. Лунгаровъ.

ЮРИДИЧЕСКИ ПРѢГЛЕДЪ

Излиза въ Пловдивъ дваждъ въ мѣсецъ подъ редакцията

на

СТЕФАНА С. БОБЧЕВЪ

Год. VI Кн. VI за 15 Мартъ 1898 г. има слѣдното **СЪДЪРЖАНИЕ**:

I. Записка за административното дѣленie территория на България. Т. Васильовъ. II. Къмъ изпълнително производство. (Едно мнѣние по чл. 1037 отъ Граж. Сжд.) А. С. Динчиеви. III. Сждитѣ-практици и послѣднитѣ измѣнения въ тѣхната сѣдба. Н. И. Мустаковъ. IV. Сждебна практика. — Върх. Кассац. Сждъ. — I. Има ли приложение чл. 326 отъ Граж. Сждопр. за симуляцията по търгов. дѣла. — II. Сжщий сждъ може да намѣнява или отмѣнява само ония свои опрѣдѣления, които сж издадени по частни въпроси. — III. Когато чуждѣи подданици оритежава недвижими имоти въ Княжеството, той не е длъженъ да обезпечава отвѣтника български подданици. V. Правителствени наредби. — Окръжно № 1367 отъ Мин. на правос. по горекитѣ глоби. VI. Нашей печатъ по сждебно-правнитѣ въпроси. — В. „България“ — за авторитета на сжд. рѣшения у насъ. VII. Равни вѣсти и бѣлѣжки. — Парлам. комиссия. — „Ново сждебно устройство. — Нашата външна търговия. — Правилникъ за дисциплинарната рота. — Бройтъ на лѣкаритѣ. — Адвокатската професия у насъ. — Вѣдомость — за сжд. дѣла възбудени противъ кметове и пр. прѣвъ 1897 год. VIII. Юридически книгописъ. IX. Приложение. Изводи изъ сждебна медицина отъ Д-ръ Д. Пасманикъ. I. Формална часть. (Слѣдва). X. Обявления на корицитѣ.

Годишенъ абонаментъ 12 лева.

Година V 1-й Априлъ 1898 г. книжка IV.

БЪЛГАРСКА СБИРКА

СПИСАНИЕ ЗА КНИЖНИНА И ОБЩЕСТВЕННИ ЗНАНИЯ

излиза подъ редакцията

на

СТЕФАНА С. БОБЧЕВЪ

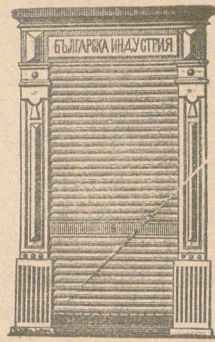
СЪДЪРЖАНИЕ:

I. Ст. Михайловски. Страници изъ моя дневникъ. Епиграми. II. С. С. Бобчевъ. Въ Бѣлградъ. Въ сѣрбскитѣ скупщина и сждилища. III. Г. Г. 1) Родни край. 2) Продѣтъ. Стихотворения. IV. М. Д. Една декемврийска нощъ. Разказъ. V. Церковски. Стихотворение. Ковачи. VI. П. Кисимовъ. Нашитѣ школи прѣди половинъ вѣкъ. (Продължение отъ кн. 2). VII. Церковски. Стихотворения изъ „Полески звукове“ 1) Прѣдъ лозето. 2) Широки. 3. Дърварѣтъ. 4) По гори. VIII. П. П. К. Прѣди двайсетъ години (19-й февр. въ Одринъ. IX. Церковски. Прѣвъ май. Стихотворение. X. Н. Т. Поповъ. Водачитѣ на либералната партия въ Англия. XI. Малки раскази. 1) Твърдѣ кратичѣтъ романъ, отъ В. С. Гаршинъ, прѣвъ. Г. П. Домучиевъ. 2) Една русска нощъ, отъ Georges Wulf, прѣвъ. отъ френски Д. В. Х. 3) На Великденъ, отъ Н. Начевъ. XII. Изъ книжнината и живота. I. Въ нашенско. Пакъ многострадална Македония. — Пакъ Велика Руссия! — Пакъ сѣрбско-български ѣзби! — Пакъ непознати „нашенски работи“ II. Въ Славянскитѣ земи. — Нови културни побѣди на Руссия! — Растенето и силата на славянството. — Въздигъ на славянщината въ Чехия, Хърватско. — Черна-Гора. С. С. Бобчевъ. — III. На Чужбина. — Источний въпросъ. — Поведението на Австрия. — Турция и Гърция. — Крайно-источенъ въпросъ. — Руссия и Англия. — Външната политика на Англия. — Вътрѣшнитѣ борби на Австрия. — Нѣмцитѣ и славянитѣ. — Бждхисѣтъ на Австрия. — Вътрѣшно положение на Германия. XIII. Книгописъ. I. Рецензии Една книга „Ad usum scholarum“ отъ Ст. Михайловски. II. Нови книги III. Нови списания. XIV. Малки вѣсти и бѣлѣжки. 1. Некролози. 2. Зола отърванъ. 3. Вазовъ на чуждитѣ езици. — Сѣрбский университетъ. XV. Обявления.

Годишенъ абонаментъ 10 лева.

ОБЯВЛЕНИЯ

I-ва ФАБРИКА ЗА ЖЕЛѢЗНИ РОЛЕТИ

ВЪ БЪЛГАРИЯ

В. Беманъ, Руссе.

Оферирва първокачествени

ролети отъ стоманено тенеке краища облѣчени съ плѣтенъ тель бравитѣ секретни, система „Шуббъ“ конкурирова по качеството и цѣна всичкитѣ европейски фабрики

Изработване бързо. Цѣна умѣрена.

1—73—4

Извѣстявамъ, че изгубихъ спестовната си книжка № 09503 отъ 1896 год., който нж намѣри, умолява се да ми нж прѣдаде, а телеграфо-пощенскитѣ станций, въ княжеството, да не исплащатъ никакви сумми срѣшу тази книжка.

Тончо Колевъ Доковъ.

(ловчалия)

2—71—3

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 1735

Извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното друкратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на втори публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плъвенъ а именно:

1) една къща въ гр. Плъвенъ IX кварталъ построена надъ мааза, отъ камѣкъ, керпичъ и дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, дължина 7 ширина 4 височина 4 метра на двѣ отдѣления и едно антре съ дворъ 446 м² метра оцѣнена за 250 лева.

Горний имотъ принадлежи на Вѣлю Колювъ отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по взисканието на Икю Вакювъ отъ с. Бохотъ за 77 л. лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 5392 на Плъвенски Околийски М. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

г. Плъвенъ 17 Мартъ 1898 г.

Дѣло № 759/97 г. 2—70—2

Сжд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 8417

Извѣстявамъ че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ въ Вълчи трѣнското землище:

1) Нива мѣстносттата „полето“ 24 декара оцѣнена 480 лева.

Наддаванетоъ ще се почне отъ оцѣнкитѣ.

Имотътъ е собственъ на Симеонъ Цондовъ отъ с. Вълчи трѣцъ не заложенъ продава се за удовлетворение искѣтъ на хазната отъ 264 лева 73 ст. закѣнѣлъ данѣкъ по изпълнителенъ листъ № 1836 отъ I Плъв. Мир. Сждия. 2—66—2 г. Плъвенъ, 1 Октомвр. 1897 г.

П. С. Приставъ: П. Д. Вѣловъ

№ 8418

Извѣстявамъ че 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ въ землището на с. Тученица:

1) Нива мѣстносттата „Баровский връхъ“ 18 декара оцѣнена 180 лева; 2) половинъ лозе мѣстносттата „отсрѣща“ 1 декаръ и 2 ара оцѣнено за 20 лева и 3) дукианъ въ с. Тученица, направенъ отъ камѣкъ покритъ съ керемиди оцѣненъ 120 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ оцѣнкитѣ.

Имотътъ е собственъ на Цанко Минковъ отъ с. Тученица не заложенъ продава се за удовлетворение искѣтъ на хазната отъ 339 лева 24 ст. по изпълнителенъ листъ № 666 отъ Плъв. Ок. Мировий Сждия. 2—67—2 г. Плъвенъ 1 Октомвр. 1897 г.

П. С. Приставъ: П. Д. Вѣловъ

Печатница на Бр. Ст. Вояджиевъ—Плъвенъ